

УКРАЇНСЬКА МОВА В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ

ДЕРЖАВОТВОРЧИЙ СТАТУС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ПРОБЛЕМА УТВЕРДЖЕННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ

Крупка А.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет,
кафедра українознавства
nykulina@ukr.net

Науковий керівник – *Нікуліна Н. В.*, к. ф. н., доц., завідувач кафедри українознавства Харківського національного автомобільно-дорожнього університету

На сьогодні освіта – одне з ключових коліщаток, що рухає механізм сучасного світу в майбутнє. А освіченою людиною може називатися лише та, яка вільно володіє своєю мовою, любить і шанує її. Та, на жаль, існує низка проблем, що заважають українській мові посісти одне з чільних місць серед інших мов світу, бути державотворчим фактором світового успіху України.

Закцентуємо нашу увагу на найважливіших проблемах цієї тези.

По-перше, однією з найбільших проблем є те, що українці мало використовують свою мову в повсякденному житті. Сучасна молодь докладає багато зусиль для вивчення іноземних мов, щоб легше знайти роботу, подорожувати світом, мати споріднені професійні зв'язки в різних куточках планети. Але слід пам'ятати, що ми живемо в Україні, а отже, першочергово повинні пропагувати і знати саме свою державну мову. Адже саме людина і громадянин як єдиний центр світобачення є рукотворним майстром свого щастя, тож ми самі можемо створити належні умови для того, щоб знання української в нашій країні стало звичним явищем, як це й повинно бути. І тут суперважливо, щоб в освітніх закладах навчальні дисципліни викладалися виключно українською, телепередачі, різного типу заходи мають проводитися національною мовою. Саме у такий спосіб ми досягнемо побутування мови, укорінення її в повсякденному житті кожного українця як чогось звичного.

По-друге, суттєвим чинником того, що наразі наша мова є в такому скрутному становищі, послугувала, на жаль, історія нашої держави. На перехрестях століть Україна зазнала утисків і поневірян від країн-сусідів, такої долі не оминула й мова. Емський указ 1876

року та Валуєвський циркуляр 1863 року залишили криваві плями на полотні історії утвердження й удосконалення нашої мови. Та ми не зупинили свого поступу й вибороли право вважати, що українська є рівнею в літературі й науці, перебуває на одних щаблях з будь-якою іншою мовою світу. Зробивши все, щоб творити нову історію тут і сьогодні, вже у вільній і незалежній країні з повноцінною красивою мовою, ми достеменно досягнемо нових вершин як нація, єдина й сильна, як держава, соборна і суверенна.

По-третє, пропагування української мови на рівні національної поваги до пращурів і одночасна шана майбутнім громадянам нашої країни є вагомим фактором розвитку мови. Створення безкоштовних ресурсів для вивчення мови, залучення різних груп за вподобаннями до спілкування українською на підготовчих курсах, куди зможе приєднатися будь-хто охочий та небайдужий, поширення інформації про видатних сучасників, які пропагують нашу мову, – саме цією державотворчою діяльністю ми створимо новітній простір, де українська буде існувати на модерновому рівні. Культурологічні заходи, залучення людей до програм із метою покращення знання мови з часом матимуть позитивні наслідки і суттєві результати, залишать у минулому мовний розбрат серед етнічних груп, які вважають себе громадянами України.

Отже, ми – творці свого майбутнього, і щоб згодом ми пишалися своєю калинковою українською мовою, зараз ми маємо розпочати рух уперед, вирішивши таку вже звичну для нас політизовану мовну проблему. І насамкінець актуалізую гасло, що цьогоріч стало пріоритетним серед молоді в інтернет-мережі: «Мова – це важливо, мова має значення!».

ХТО ВКРАВ ЕТНОНІМ «РУСЬ» АБО ЯК МОСКОВІЯ ПРИВЛАСНЮЄ УКРАЇНСЬКУ ІСТОРІЮ?

Бордовська А.

Національний університет «Львівська політехніка»

Кафедра прикладної лінгвістики

abordovski@gmail.com

Науковий керівник – *Фаріон І. Д.*, д. ф. н., доц., професор кафедри української мови Національного університету «Львівська політехніка»

Щоб заглибитись у проблему вживання етноніма «Русь», яка актуальна й сьогодні, потрібно з'ясувати походження цієї назви. В